

● Sběr známek

Zúčastni se i Ty! Tato činnost pro potřebné má tu výhodu, že nemusíš oplývat penězi. Pouze stačí, když z příštího dopisu či pohledu vystříhneš část se známky (neodlepovat).

Známky takto sebrané se dají využít různým způsobem. Například je lze posílat do misí, prodat filatelistům, nebo dát do zařízení pro postižené (známky prodávají sami). Cenné známky je lépe prodat filatelistům zvlášť. Běžné známky nemají takovou hodnotu, a proto jsou vykupovány na váhu. Za jeden kilogram lze získat 50 - 80 Kč.

14. února 1995 jsem předal krabici od banánů (8,5 kg) do školy pro děti s kombinovanými vadami na Starostrašnické ulici. Prostředky získané prodejem známek jsou použity na nákup pomůcek pro děti. Sběr probíhá nepřetržitě. Díky
Vojtěch

● Společenství mladých

Naše společenství vzniklo při strašnické farnosti před několika lety. Mladí lidé, kteří se zde scházejí jsou většinou katolíci, ale vítán je každý, kdo hledá Boha a Krista. Scházíme se každé úterý po mši. Hovoříme zde o problémech, potřebách a vzájemné pomoci v rámci společenství. Organizujeme různé kulturní akce, výlety apod. Probíráme životopisy světců, čteme z Písma sv. - většinou z Nového zákona. Naše schůzky končí modlitbou. Snažíme se však také zapojovat do života celé farnosti.

Při nedělních dětských mších svatých hraje a zpíváme různé rytmické písně. Během týdne pomáháme, pokud je třeba, při různých pracích v kostele.

O Vánocích jsme pořádali besídku, kde jsme hráli dětem a jejich rodičům naši vlastní hru, zpívali koledy. Další akcí byl nedávno uskutečněný karneval dětí a mládeže, který se konal v bývalé kapli Neposkvrněného početí Panny Marie. O Velikonocích se každoročně pořádá soutěž o nejhezčí velikonoční přáníčka a kraslice. Soutěž se pak za přítomnosti dětí a jejich rodičů vyhodnocuje.

O tom, jak by měla úterní setkání vypadat, vedeme časté debaty a je jisté, že úroveň našich schůzek se zlepšuje. Myslím, že společenství je pro nás přínosem, neboť se zde učí lásce k Bohu a bližnímu, navazují se přátelství a uplatňují se naše různé znalosti a dovednosti.

Pavel



VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

VELIKONOCE 1995

VELIKONOCE

Když před dvěma roky vyšlo první číslo našeho farního zpravodaje - VZKŘÍŠENÍ - začínal úvodník větou: „Na cestu s námi...“

Byli jsme si vědomi, že potřebujeme pomoc našeho vzkříšeného Pána, aby nám pomáhal na naší duchovní cestě, ale právě tak i při realizaci stavby našeho nového chrámu.

Dnes, po dvou letech, kdy nám Pán dopřál šťastně za 19 měsíců dokončit stavbu nového chrámu, ve kterém se shromažďujeme ke společným bohoslužbám, je naše nitro naplněno velkou vděčností k Pánu a Panně Marii a radujeme se z tohoto Božího stánku. Stavba chrámu je dokončena, ale není u konce cesta našeho duchovního života. Jsme stále na cestě, máme dokonce rozestavěný duchovní chrám svého nitru, který už léta budujeme (nebo snad jsme zastavili tuto stavbu či ji přímo boříme?). A tak i když nám to může připadat tak trochu zevšedněle, zůstává to pro nás stále aktuální - „na cestu s námi vyjdi, Pane!“ a pomáhej nám neustále žít dokonaleji a věrněji, abychom svým životem svědčili o své víře v Tebe, abychom do srdcí našich nevěřících spoluobčanů zasévali zrnka dobra, aby i oni toužili Tebe poznat a zamilovat si Tě. Uchraň nás před pohoršením, kterým bychom je mohli od Tebe odradit. Nedopusť, aby měli důvod se o nás vyjadřovat v pravém opaku toho, co říkali pohané o prvních křesťanech: „... hleďte, jak se milují!“

Pomoz nám, Pane, abychom si navzájem odpouštěli naše provinění a aby naše vzájemná láska rostla den ode dne. Proto na tuto stále trvající cestu vyjdi s námi - ne pouze do Emmauz, ale do všech našich cest života.

● Soutěž na sochu Panny Marie Neposkvrněné

Dne 2. března 1995 byla vyhlášena farním úřadem ve Strašnicích veřejná soutěž na sochu Panny Marie Neposkvrněné pro potřebu dokončení interiéru nového kostela. Již od posvěcení kostela chyběla nám farníkům i návštěvníkům, tak proč až teď?

Důvod je jednoduchý - chybějící finance. V den svěcení nového kostela, tedy 17. 6. 1994, jsme měli dluh téměř 3 mil. 300 tisíc Kč a navíc zaplatit poslední fakturu téměř 4 mil. 100 tisíc Kč. Za této situace bylo těžké soutěž vypisovat. Přípravy k vypsání však začaly již v srpnu. Když se do listopadu podařilo splatit přibližně 1 mil. Kč dluhu, svolali jsme první schůzku soutěžní poroty. I zde se však ozývaly hlasy poukazující na naše dluhy, i když zároveň chápající potřebu výtvarného vyjádření patronky našeho chrámu. Kompromisem bylo rozhodnutí - pokračovat dále ve splácení dluhů a pro výtvarnou soutěž najít nového sponzora. Takže když se podařilo najít sponzora a navíc splatit do konce ledna opět přes milion korun, bylo o vypsání soutěže rozhodnuto.

Soutěž byla vyhlášena 2. března a 20. září 1995 je poslední termín, dokdy musí být návrhy odevzdány. Po jejich posouzení a určení pořadí budou návrhy soch vystaveny v Emauzích, kde veřejnost bude mít příležitost se seznámit s moderním pojetím výtvarného ztvárnění Neposkvrněného početí Panny Marie. O tom, který z návrhů bude realizován pro náš kostel, rozhodne vypisovatel soutěže - tedy farní úřad.

Je naprosto zřejmé, že záměr vytvořit sochu Panny Marie Neposkvrněné přesahuje daleko svým duchovním i uměleckým významem rámec kostela, farnosti i celé Prahy. Podobná soutěž nebyla u nás celá dlouhá desetiletí a ani v době dávno minulé neměly podobné akce úkol tak významný.

Současná snaha o vytvoření nového typu uměleckého charakteru a duchovního obsahu mariánské sochy má mnoho společného s tvorbou mariánské sloupu na Staroměstském náměstí, který byl postaven roku 1650 a jeho autorem byl tehdy mladý sochař J. J. Bendl. Tento sloup byl vytvořen po dlouhé době útrap a strádání během třicetileté války.

Dnes, po hospodářské, ale hlavně duchovní devastaci našeho národa, hledáme nové cesty k duchovním hodnotám. Nová socha by měla navázat na sochu Bendlovu. Měla by být zpodobněním všech duchovních snah na takové výši, aby oslovovala dnes i v budoucnosti.

Prosme tedy Pána Boha, aby toto dílo k oslavě Panny Marie bylo dobré. Aby bylo novým impulzem v oblasti výtvarné i duchovní a neslo požehnání nám i celé naší vlasti, ne vždy se k Panně Marii chovající s láskou a úctou.

Karel Duchek

● Naše farní knihovna



Díky Bohu je už v provozu. Od r. 1991 hledala „Společnost sv. Vincence z Pauly v České republice“ prostory v Praze pro provozování křesťanské knihovny, jak je mimo charitativní činnost a práci s mládeží jejím úkolem. Ale marně. Teprve po dostavbě našeho kostela a díky vstřícnému porozumění P.

Mariana Klenera, OSB se mohla Společnost sv. Vincence podílet spolu s obětavými farníky na obnově farní knihovny, která nebyla po leta využívána. Bylo v ní bez systému umístěno okolo 1200 knih. V listopadu 1994 jsme je začali pořádat. S radostí jsme zjistili, že obsahuje právě poklady, zejména z oblasti duchovní literatury. Knihovna v kostele Božského Srdce Páně na Vinohradech nám poskytla nejen velmi cenné rady pro naši práci, ale i několik desítek převážně duchovních knih. Darem jsme dostali i knihy, které v posledních letech vydal Řád (Tovaryšstvo Ježíšovo). I farníci a přátelé nám začali ze svých knihoven nosit knihy nové i starší. Na počátku roku 1995 měla knihovna přes 1500 knih a další stále přibývají.

Mimo duchovní literaturu, která je předběžně rozdělena na části meditativní, teologickou, filozofickou, biblickou, katechismy, životopisy svatých i osobností, encykliky a církevní dokumenty, modlitby a rady, máme i značné množství kvalitních zábavných knih, knížek pro děti, historických románů i učebnic a také poezii. Je k dispozici řada knih o našich poutních místech, církevních památkách a významných místech republiky. Velkou část našich zábavných knih byste ve veřejných knihovnách marně hledali. Byly totiž za minulého režimu z knihoven vyřazeny.

Máme velké plány. Chtěli bychom se podílet na vydávání farního zpravodaje, abyste byli včas seznámeni s akcemi, které se ve farnosti připravují, a s novou duchovní literaturou. Snažíme se získat nejdůležitější encykliky. Obětaví farníci se nabídli, že evidenci farní knihovny převedou na počítačové zpracování. Velmi bychom to uvítali, i když vlastní počítač zatím nemáme. Nejprve však musíme obstarat další regály nebo skříně na knihy (stávající jsou plné) a získat depozitář na knihy vzácné a úzce odborné. Několik stovek knih je dosud u sester Boromejek na Moravě a nepřestěhovány jsou ještě i knihy Společnosti sv. Vincence z Pauly.

Ačkoliv knihovna zahájila provoz 15. ledna 1995, máme již na 50 stálých čtenářů a půjčili jsme nejméně 200 knih. Těšíme se, že k našim čtenářům přibudete co nejdříve i Vy.

Jarmila Neumannová